

4) Fiendtligheter, som af en stat utöfvas emot en annan, för att hämnas liden skada eller våldsamheter emot dess undersåter. *Bruka r.* — 2) Vederläggning.

REPRESSIV, repräsiv, a. 2. Hämmande, hindrande.

REPRIS, -i's, m. 3. (fr. *Reprise*) 1) Återbegynnande, företagande. *I flera r-er*, i flera omgångar, hvarf, skof. — 2) (i musik) a) Afdelning af ett tonstycke, som bör sjungas eller spelas två gånger. — b) Se *Repristecken*. — 3) Ett uppbringadt fartyg (*Pris*), som blifvit återtaget.

REPRISTECKEN, -i'steck'n, n. 3. (i musik) Tecken, som utvisar, att en afdelning af ett stycke skall sjungas eller spelas om.

REPROCHE, repräsch, m. 3. (fr. *Reproche*) Förebräelse.

REPROCHERA, repräschera, v. a. 1. (fr. *Reprocher*, af lat. *Reprobare*) Förebrå.

REPRODUCERA, v. a. 1. 1) Änyo framalstra, frambringa. — 2) (fysiol.) Änyo frambringa skadade delar. — 3) I en tidning införa något, som förut varit intaget i en annan. — *Reproducerande*, n. 4. o. *Reproducering*, f. 2.

REPRODUKTION, -- ducktschön, f. 3. 1) Framalstrande eller frambringande änyo. — 2) Frambringande änyo af skadade delar. — 3) Införande i en tidning af något, som förut varit intaget i en annan. [— duct --]

REPRODUKTIV, -- ductiv, a. 2. Åter framalstrande. *R. inbillningskraft*, se *Inbillningskraft*. [— ductiv.]

REPS, räpps, m. sing. En sort kypradt sidentyg.

REPSLAGARE, m. 3. Handtverkare, som af blånor tillverkar snören, streck, tåg, segelgarn, sadelgjordar. m. m. — Kallas äfv. *Sejlarer*.

REPSLAGAREBANA, f. 1. En lång fri plats, på hvilken repslagare sno rep, tåg m. m., och som står i förbindelse med en byggnad, i hvilken verktygen befinna sig.

REPSLAGERI, --- ri', n. 3. 1) Konsten att slå rep; en repslagares yrke. — 2) Ställe, der en repslagarebana är.

REPSTEGE, m. 2. pl. — *stegar*. Ett slags steg, förfärdig af rep.

REPTILIER, räpptiljarr. 3. pl. (lat. *Reptilia*, af lat. *Repere*. kråla) Kråldjur.

REPUBLIK, -- i'k, f. 3. (lat. *Res publica*) 1) Stat, i hvilken högsta makten utöfvas af flera. *Fristat*. — *Motsats*: Monarki. — 2) *R-en*, ett slags biljardspel.

REPUBLIKAN, --- án, m. 3. 1) Medlem af en republik. *Fristatsborgare*, *Friborgare*. — 2) Anhängare af det republikanska regeringssättet. [— can.]

REPUBLIKANISERA, v. a. 1. Förvandla till republik. [— can --]

REPUBLIKANISM, --- i'ssm, m. 3. Hylande af republikanska tänkesätt. [— canism.]

REPUBLIKANSK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på en republik. *Friborgerlig*. [— cansk.]

REPUBLIKANSKT, adv. Såsom en republikan. *Tänka r.*

REPULSION, repullschön, f. 3. (fys.) Tillbakastötning.

REPULSIONSKRAFT, repullschönskraft, f. 3. (fys.) Den egenskap hos kropparna, till följe hvaraf de stöta hvarandra ifrån sig.

REPULSIV, repulliv, a. 2. (fys.) Tillbakastötande. [— if.]

REPUTATION, --- tschön, f. 3. Rykte, anseende.

REPUTERLIG, a. 2. (fam.) Aktningsbjudande, ansedd. — *Reputerlighet*, f. 3.

REPUTERLIGT, adv. (fam.) På ett aktningsbjudande sätt.

REQUIEM, reqviämm. (akusativ af lat. *Requies*, hvilat) 1) Själamessa. — 2) Tonstycke dertill.

REQUISITUM, reqvisit'umm, n. pl. — *sita*. (lat.) Det erforderliga; erforderlig egenskap; tillbehör.

REQUIRENT, -- rä'nnt, m. 3. Den, som requirerar.

REQUIRERA, v. a. 1. Begära, fordra, äska; beställa, tinga, efterskicka. *R. militärisck handräckning*. *R. punsch*. *R. handelsvaror*. — *Requirerande*, n. 4.

REQUISITION, --- tschön, f. 3. 1) Handlingen, då man requirerar: begäran, efterskickning, beställning. — 2) Skrifvelse, hvaruti något requireras. — 3) (milit.) a) Utskrifning af bröd, mjöl, spannmål, hafre, hö, beklädningspersedlar o. d. för trupper. — b) Sålunda utskrifna varor eller persedlar.

RESA, v. a. 2. I. Ställa upp, upprätta, uppföra. *R. någon ifrån golvet*. *R. mast*. *R. en majstång*. *R. upp*, se *Uppresa*. — *R. sig*, v. r. Stiga upp. *R. sig ifrån stolen*. — 2) (om hästar) Ställa sig på bakbenen. — 3) Antaga en upprätt ställning; röra sig uppåt. *Det nedböjda trädet reste sig åter*. *Hären reste sig på milt hufvud*. *Böljorna r. sig skyhöga*. — 4) (fig.) a) Uppstå, börja. *En storm reste sig*. — b) Göra uppror. *Förtryckta folk r. sig ofta*. *R. sig upp emot någon*.

RESA, v. n. 2. II. (af *Ross*, häst) 1) Genom åkning eller ridning förflytta sig till en aflägsen ort. Säges äfv. om sjöresor. *Min bror har rest till Göteborg, till Amerika*. Brukas äfv., i fråga om vägen som tillryggalägges, aktivt, t. ex.: *Han har rest hundra mil*. — *R. åf, bört*, se *A/resa*, *Bortresa*. *R. bört*, äfv. förstöra på resor, t. ex.: *Jag har i år rest bort mycket penningar*. — *R. efter*, resa efter någon, som rest förut; äfv. resa, för att hämta någon eller något. *R. främ, förbi, i'n*, se *Fara främ, förbi, i'n*. — *R. méd*, följa med i resällskap. — *R. omkring*, resa åt flera håll, till flera orter, personer, i flera länder, t. ex.: *R. omkring på landet*; *r. omkring i världen*; *han har rest mycket omkring*. — *R. upp*, resa till ett högre belägg ställe; äfv. åt norden; äfv. uppåt landet, t. ex.: *R. upp till Falun, till Lappland*. *R. upp*, aktivt, betyder: bekosta på resor. — *R. út*, se *Utresa*. *R. út* betyder äfv.: Upphöra att resa. — *Syn.* *Fara*, *Färdas*. — 2) (fam., skämtv.) *Fara sin väg*, gå förlorad, komma bort. Man säger äfv. i samma mening: *R. sin väg, sina färde*. — *Rest*, part. preter. Som har afrest. *R. till Paris*. Äfv. förlorad, t. ex.: *Alla pengarna äro r-a*.

RESA, f. 1. III. 1) Förflytning medelst åkning, ridning, eller äfv. sjöledes, på seglande fartyg eller ångbåt, till aflägsen ort. *Göra en r. till Göteborg, till Amerika*. *Företaga, anträda en r. Vara stadd på r. Vara med på en r. Lång, kort r. En utrikes r. Två timmars r. Under r-n emellan Stockholm och Upsala*. — Bildar sammansättningarna *Land-, Sjö-, Lust-, Afärsresa*, m. fl. — 2) (föräldr. ell. skämtv.) *Gång*. *Första, andra, tredje r-n stöid*. *Sju resor värre*.